

PROJEKTNAPLÓ

Betyártanyák a Délvidéken

Az idei osztálykirándulásunk úticélja a Határtalanul program keretében Szerbia volt. Izgalmas négy napnak ígérkezett.

Utazásunkat előkészítő órák előzték meg.

Április 27-én a fakultatív előkészítő órán kiselőadásokat tartottunk. Internetes gyűjtőmunkát végeztünk a meglátogatandó településekről.

Április 29-én történelemórán tanáraink (Kohutné Simon Erika és Lukács Zsuzsanna tanárnő) előadást tartottak a Délvidék részeiről, a délvidéki magyarság helyzetéről. Csanády tanárnővel képeket nézegettünk, Szabadkáról, Nándorfehérvárról, majd néhány épületről, városrészletről rajzot is készítettünk.

Az osztályfőnöki órákon a két osztály osztályfőnöke (Szarka Judit és Vitkovics Katalin tanárnő) elmondták a kirándulással kapcsolatos fontos információkat.

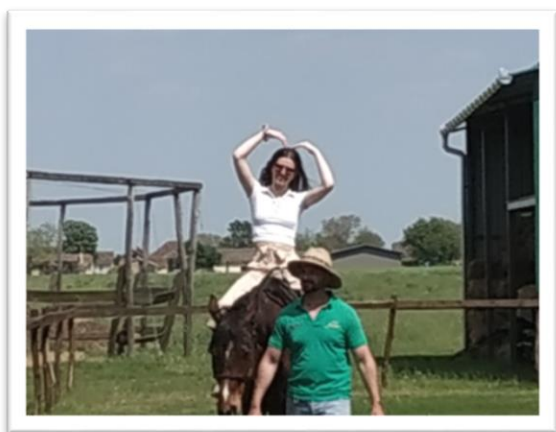
Első nap: május 11.

Szerda reggel gyülekeztünk az iskola előtt, és valamikor nyolc körül indultunk is a határ felé. Körülbelül négy óra lehetett az út, úgyhogy lőttek a menetrendnek, amely szerint fél egykor már az első programot élvezhetjük Szabadkán. Ha ez nem lett volna elég, egy igen hosszú okmányellenőrzést kellett elszenvednünk. Ezután egy kifejezetten rövid buszozás következett, mely során fel is vettük az idegenvezetőnket, Márkot, aki a remek viccei mellett sok mindent mesélt a Vajdaság kulturális és történelmi örökségeiről.

Az első programunk Szerbiában tehát a Furioso (lovas)tanya meglátogatása volt. Mit ne mondjak, jól esett kinyújtóztatni a lábainkat végre.

Délután egy órakor kezdődött volna a program, de természetesen előbb mosdószünetet kellett tartani... Az első feladatunk az volt, hogy nagyjából húszas csoportokba szerveződjünk, mivel a traktor 18 személyes utánfutójába szűkösen fért volna el vagy hetven diák. Nem hittem volna a traktorozásról, hogy élvezetes lesz, de feldobtuk a hangulatot népdalok éneklésével, és persze kihagyhatatlan dolog volt integetni random bicikliseknek! Viszont valaki elhagyta a sapkáját, ami nem volt annyira nevetnivaló.

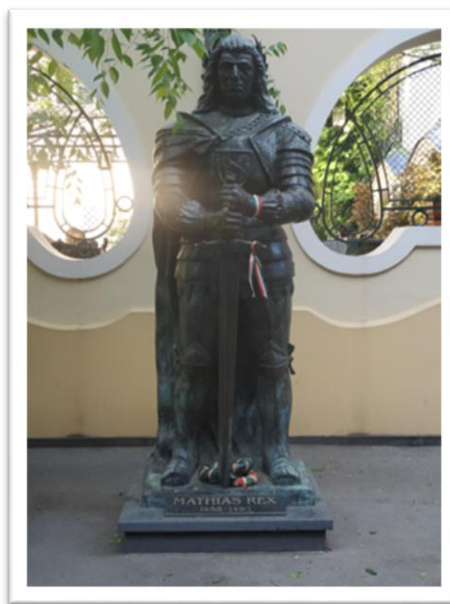
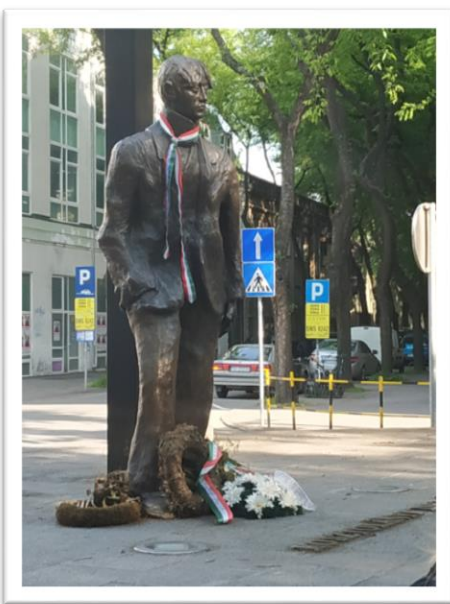
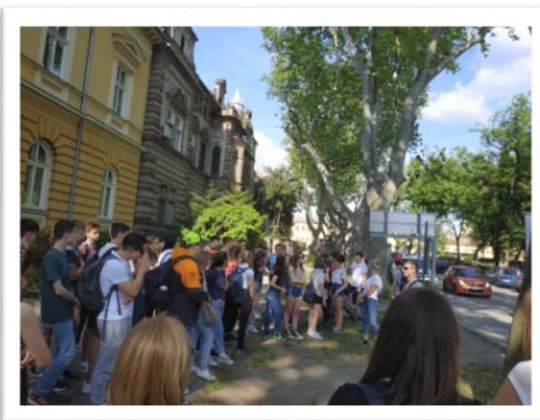
A tanyán még kisállat-simogató is volt! Azon kívül megtekinthettünk egy jurtát is kívülről-belülről, valamint volt egy kisebb kalandpark, ahol próbára tehattük az egyensúly-érzékünket amíg a sorunkra vártunk, hogy megülhessünk egy lovat. Ezeken kívül persze voltak más szórakoztató elfoglaltságok, mint például karikahajtás, íjászkodás, trambulinozás vagy éppen foci.

Amint kellő mennyiségű csoportkép került az osztályfőnök galériájába, már suhantunk is Szabadka felé.

Miután a busz leparkolt, elindultunk a fő tér felé. Eléggé meleg volt már délután három fele, és szerintem senkinek se volt kedve a tűző napon álldogálni, de szerencsére Márk egy árnyékos sétáló utcába vezetett minket, ahol meg is koszorúztuk Mátyás király szobrát a Corvin Mátyás utcán.

Onnan elsétáltunk Kosztolányi Dezső szobrához is, amit szintén megkoszorúztunk, a Petra még egy verset is elszavalt a csoportnak.

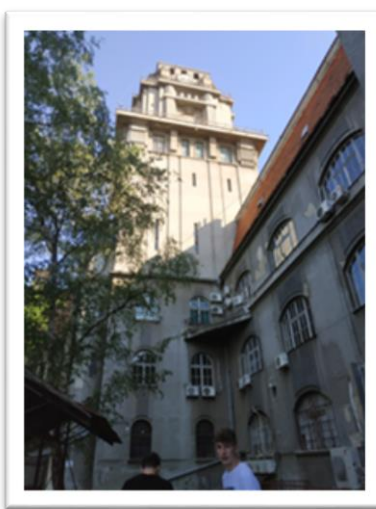
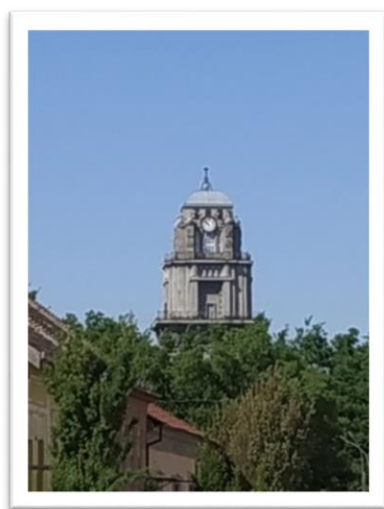
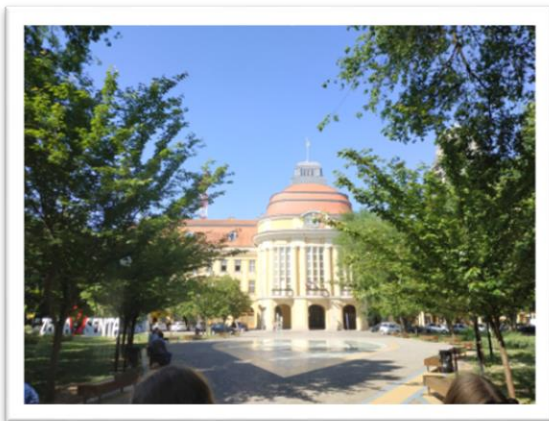

A koszorúzás után visszamentünk a Városháza elé (amit később be is jártunk), és Márk mesélt nekünk a kék-zöld szökőkútról.

Kaptunk fél óra szabadidőt, a legtöbben elmentek fagyizni vagy mekizni. Azután a busznál gyülekeztünk, és indultunk is Zentára, az Anna Panzióba, ahol elszállásoltak minket. Le se tehattük a bőröndjeinket, máris indultunk vacsorázni. Vacsora után mindenki ment tisztálkodni és lefeküdni.

Második nap: május 12.

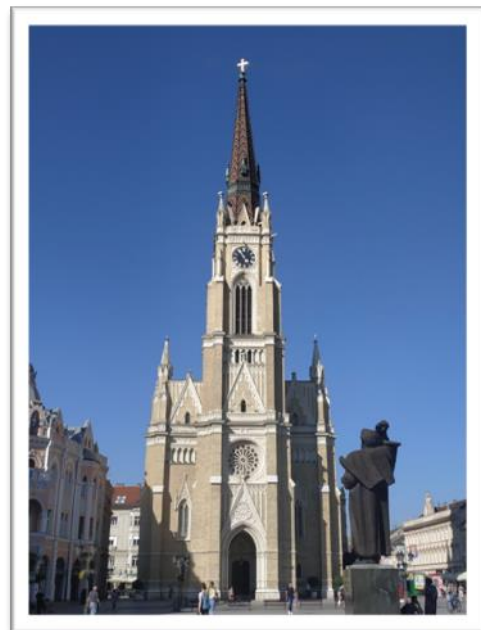
A szálláshelyről bebuszoztunk a belvárosba, és két csapatra bomlottunk (A és B osztály). Mi a Városházát néztük meg, ahol elmondták a történetét, majd felmentünk az óratoronyba, ahol bemutatták a Zentai csata menetét.

Azután elmentünk a Tisza-partra, majd egy kört téve visszatértünk a Városháza előtti térre. Volt egy fél órás szünetünk, elmentünk vásárolni és fagyizni.

Újvidéki város- és várlátogatás következett.

Felmentünk a hegyen lévő várba, ahol megebédeltünk, majd egy fél óras szünet után bejártuk az alagút-rendszer egy részét. Utána körbesétáltuk a várat, majd elsétáltunk a Duna-parkon át a Fő térre, a Városháza elé. Ezután kaptunk másfél óra szabadidőt, amit a legtöbben városnézéssel töltöttek. Mi néhányan elmentünk valami innivalót szerezni a melegben, és ez a remekmű(?) készült:

Városnézés után visszamentünk Zentára, és elfogyasztottuk a vacsorát. Vacsora után kártyáztunk, fociztunk, beszélgettünk. Így telt az utolsó esténk Zentán, és ki akartuk élvezni az itt töltött idő utolsó perceit.

Harmadik nap: május 13.

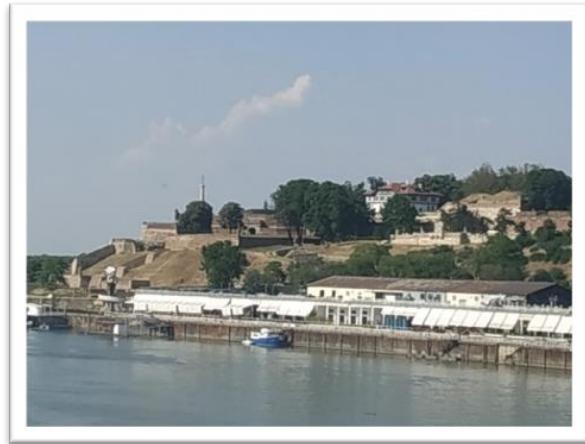
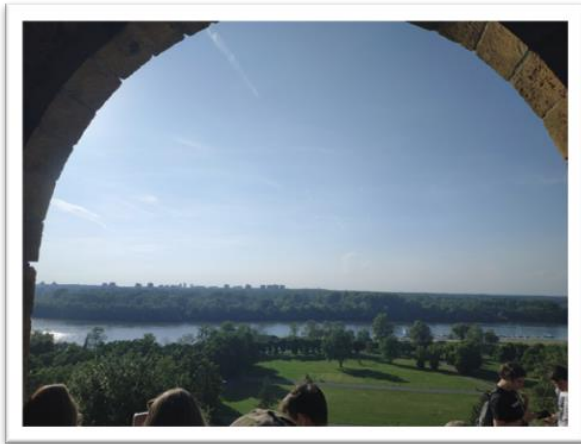
Reggel a tanárok keltettek minket a szokásos időben (7-kor), pakoltunk, reggeliztünk.

Miután elkészöntünk a szállásadótól és felpakoltunk a buszra, egy távoli kis faluba látogattunk, a Duna partján. Az első program egy kis sétahajókázás volt megnéztük hogy hol találkozik a Duna meg a Tisza, és érdekes történeteket hallgattunk a faluról és annak közeli településeiről. Mivel két csoportra voltunk bontva, mi elindultunk egy étterembe ott pihenjünk míg a többiek is végeznek. A nap második fele azonban közel sem telt olyan kellemesen. Néhányan rosszul lettek, hiszen a közel 30 fokos meleg mindannyiunkat megviselt. Ráadásul még vissza is kellett másztunk a hegyre ahonnan jöttünk. A társaság nagyrésze félholtan, kimelegedve tért vissza busz kényelmes és hűvös fedélzetére, azonban a nap itt még nem ért véget.

Miután félig-meddig összeszedtük magunkat a történelmi fővárost, Belgrádot a céloztuk meg. A programot megelőzte egy gyors vásárlás, hiszen mindenki vízkészlete eléggé megcsappant. Majd egy kedves hölgy kalauzolt el bennünket a Nándorfehérvári vár lenyűgöző falai között. Sokat mesélt nekünk a vár történelmi jelentőségéről, a nándorfehérvári csatáról, de a helyi lakosok életéről, mindennapjairól is. Koszorút is elhelyeztünk, fáradtan, de sok élménnyel hagytuk el a várat

A várból ilyen szép volt a kilátás:

Belgrádból Kishegyesre nagyjából két és fél óra alatt értünk el, és már korom sötét volt kint, úgyhogy nagyon sok dolgot nem láttunk a tanyából.

Vacsora után elfoglalhattuk a szobáinkat, és utána körülbelül 15-en összeültünk kártyázni az egyik ház előtt, ahol el is fogyasztottuk a Belgrádban vásárolt nasikat. Az elszállásolóink azt mondták, hogy a tanya felét se láttuk a sötétben, ami számomra hihetetlennek tűnt, hiszen a sötétben is elég nagynak látszott.

Negyedik nap:május 14.

Kiderült, hogy az elszállásolóinknak igazuk volt. A Kátai tanya **hatalmas** volt. Az is kiderült, hogy kettő szobatársunk egy másik házban aludtak, ami, ha megnézzük, hogy kikről volt szó, nem is olyan meglepő.

Reggeli után nekünk kellett szendvicset csinálnunk a napra, de ez nem volt nagy feladat. Összepakoltuk a bőröndjeinket, és reménykedtünk, hogy nem hagytunk el semmit se.

A nap első programja a lovaglás volt. Azt követően lovaskocsiztunk, de amíg vártunk a körünkre, addig a kis játszótéren játszottunk és énekeltünk népdalokat a tanárok nagy örömére.

Egy rövid buszút után bementünk egy bevásárlóközpontba, ahol a Márk által ajánlott édességekből és italokból betáraztunk a hosszú utazásra hazafelé.

Utána a Ludasi-tavat látogattuk meg, pontosabban a Róka-tanyát, ahol a tó múltjáról mesélt nekünk egy biológus.

Ezután elbuszoztunk a Palicsi-tóhoz.

A tó melletti sétányon elsétáltunk Vermes Lajos szobrához, amit „ünnepélyesen” megkoszorúztunk. Visszafele a Palics felirat előtt készítettünk csoportképeket.

De minden jónak véget kell érnie...

Könnyes búcsút vettünk Márktól a parkolóban, majd lassan elindultunk hazafele...

Csodálatos négy napot töltöttünk el ebben a szép országban, rengeteg új élménnyel gazdagodtunk.

Amikor begurultunk a vasútállomás elé, mindenki fáradt volt, és már csak a szülőiket akarták látni, beleértve engem is.

Értékelő óra: május 18.

A kirándulást követő héten elmeséltük tanárainknak az úton szerzett sok élményt. Az osztályfőnöki és a történelemórán megbeszéltük a határon túli magyarságról szerzett tapasztalatainkat. Majd az elkészített és összegyűjtött fényképek segítségével felidéztük a négy napot. Jó volt visszanézni a képeket, és feleleveníteni a legjobb pillanatokat.

Témanap: május 20.

Egész napot felölelő témanapot szerveztünk. A kinyomtatott képekből posztereket és kiállítást készítettünk, amit az iskola folyosóján meg is nyitottunk. Így az összes diák megnézhetette, merre jártunk. Élménybeszámolót is tartottunk más osztályokban. Ezután filmvetítést tartottunk, amelyen Rózsa Sándorral kapcsolatos filmet néztünk (Rózsa Sándor a legnagyobb betyárkirály) A nap zárásaként megkoszorúztuk iskolánk névadójának Vasvári Pálnak a domborművét.

